

مسئولیت جزایی مدیران در ورزش

مسئولیت جزایی مدیران در ورزش:

مدیریت عبارت از هماهنگی نیروی انسانی و مادی در جهت رسیدن اهداف از پیش تعیین شده. آنچه در ورزش مورد نظرمی باشد وظیفه حفاظت و تأدیب و سازماندهی مدیر است و اصطلاح مدیر به معنی عام می باشد و تمامی کسانی که دست انداز کار امور ورزشی می باشند را شامل می گردد. مانند: مدیران ورزشگاهها، مدیران هیئت ها، مدیران فنی ورزشهای مختلف، سرپرستان، مربیان، معلمان ورزش و داوران.

مسئولیت جزایی مدیران ورزشی:

مدیریت عبارت است از هماهنگ کردن نیروی انسانی و مادی برای نیل به هدف در حقیقت می توان مدیریت را هم علم و هم هنر دانست. مدیر در محیط ورزشی چه در باب نضارت و رهبری بر نیروی انسانی و چه ناظر بر تاسیسات و امکانات و تجهیزات اگر در انجام وظایف خود قصور کند مجرم شناخته خواهد شد. آنچه در حقوق ورزشی در باب مدیریت بحث خواهد شد بازدهی و کارایی در تولید و توانایی در رقابت با سایر سازمانها نمی باشد بلکه وظیفه حراست و تأدیب و سازماندهی در ارگانهای ورزشی می باشد که بعهده مدیران ادارات، مدیران، ورزشگاهها و سرپرستان و... میباشد.

اختیارات قانونی مدیران ورزشی در تنبیه ورزشکاران:

- آیا مدیران و دست اندرکاران ورزش قادر به تنبیه ورزشکاران هستند؟

مکرراً از سوی وزارت و ادارات آموزش و پرورش به منع تنبیه بدنی در مدارس تأکید شده علی رغم این ممنوعیت قانوناً مربیان و سرپرستان اختیار قانونی در تنبیه را دارند.

به موجب بند اول ماده 32 قانون مجازات اسلامی اقدامات والدین و اولیاء قانونی و سرپرستان صغار و محجورین که به منظور تأدیب یا حفاظت آنها انجام شود مشروط بر اینکه در حدود متعارف تأدیب و محافظت باشد. در این جا سرپرست معنی عام دارد. و منحصر به شخص نیست بلکه تمام کسانی که وظیفه مراقبت و نگهداری و تربیت و یا همراه با آموزش را بعهده دارند را شامل می گردد. نه فقط سرپرست تیم، سرپرست باشگاه یا سرگرسر اردو اعمال و اقدامات مورد نظر قانونگذار زمانی جرم محسوب نمی شود که علیه صغیر صورت گیرد و منظور از صغیر کسی است که به حد بلوغ شرعی نرسیده باشد مراد از بلوغ شرعی رسیدن پسر به سن پانزده سال قمری و رسیدن دختر به سن نه سال قمری است بنابراین تنبیه با..... حتی علی رغم جمع سایر شرایط توجیه قانونی ندارد. تنبیه اطفال و ورزشکاران بایده به انگیزه تأدیب یا حفاظت باشد.

تأدیب و حفاظت علت و یا انگیزه‌های است که قانونگذار آنها را در توجیه جرم نبودن اقدامات سرپرست به قید تعیین نموده است و به عبارت دیگر هیچ دلیل دیگری را برای تنبیه طفل نمی پذیرد.

الف- تأدیب به معنای ادب نمودن است و چهارچوب مشخصی ندارد و در نزد فرهنگ‌های مختلف متفاوت است. مفهوم تأدیب نزد معلمان و مربیان و ورزشکاران متفاوت است.

الف- تأدیب به معنای ادب نمودن است و چهارچوب مشخصی ندارد و در نزد فرهنگ‌های مختلف متفاوت است. مفهوم تأدیب نزد معلمان و مربیان و ورزشکاران متفاوت است.

ب- حفاظت یا نگهداری و یا مراقبت نیز از دیگر منظورهای است که ریا لانونگذار در توجیه اقدام علیه اطفال ذکر کرده است. - حدود اختیار تنبیه اطفال مختلف:

ضابطه و ملاک برای تعیین حدود این اقدامات و نظایر مجرمانه آنها که علیه کودکان در محیط‌های ورزش بعمل می آید تشخیص معلم ورزش یا مربی است؟ و یا قدرت جسمی و روحی طفل؟ و یا بر اساس شدت وضعف تخلف ورزشکار؟

هریک از ضوابط و نظریات مذکور ضمن داشتن اختیارات دارای ایراداتی است که امکان استنباد به هر یک از آنها را عملاً غیرممکن می سازد اما آنچه در بند 1 ماده 32 قید شده مشروط به اینکه در حدود متعارف تأدیب و محافظت باشد. قاضی در شرایط قضاوت تجسم می کند که اگر به جای مربی مذکور یک مربی با عقل، شعور و فهم متعارف یعنی کسی که نماینده و مظهر اخلاق و رسوم اجتماعی است می بود، آیا مرتکب چنین اقدامی می شد یا نه؟

اصولی که یک مربی متعارف باید در هنگام تنبیه رعایت کند:

- 1- تذکر، توصیه و نصیحت نتیجه نداشته باشد.
- 2- اقدام متناسب با فرهنگ کودک
- 3- تنبیه با توان جسمی و روحی کودک نا مناسب نباشد.
- 4- تنبیه بل تخلف ارتکابی و یا خطراتی که احتمال وقوع آن قابل پیش بینی است مطابق داشته باشد

اقداماتی که در تنبیه متعارف محسوب نمی گردد:

- الف- فحاشی و توهین های ناهنجار
- ب- ایراد ضرب و جرح بر طفل به نحوی که آثار آن بر بدن طفل بماند.
- ج- محبوس نمودن کودک در فضایی ترسناک و تاریک
- از نظر قانون گذار عدم کمک به مصدوم عملی غیر انسانی و غیر مسئولانه می باشد و این بی تفاوتی به مسئولیت انسانی شخص را مجرم می شناسد.
- علت مطرح شدن این مسئله در حقوق ورزش :

- 1- رسالت ورزش و هدف والای آن
- 2- جدایی نا پذیر بودن فعالیت های ورزشی با حوادث و سوانح می باشد.

در قانون داریم که هرکس شخص یا اشخاصی را در معرض خطر جانی مشاهده کند و بتواند با اقدام فوری خود یا کمک طلبیدن از دیگران یا اعلام فوری به مراجع یا مقامات صلاحیت داراز وقوع خطر یا تشدید نتیجه آن جلوگیری کند بدون اینکه با این اقدام خطری جدی متوجه خود او و دیگران شود این عمل 1 تا 3 سال و یا جزای نقدی خواهد داشت.
که دو حالت دارد:

شخص در معرض خطر جانی باشد و وضعیتی که امکان مرگ قابل پیش بینی است. حادثه‌های در شرف وقوع خطر مرگ قابل پیش بینی است و باید از وقوع آن جلوگیری کرد و نه اینکه به انتظار وقوع حادثه بود. **شرایطی که نیاز به کمک به مصدوم وجود ندارد:**

1- در صورتی که کمک به مصدوم منجر به آسیب شخص کمک کننده منجر گردد.

2- افرادی که قبلاً به مساعدت و کمک شتافتند که تخصص و تجربه کافی دارند.

3- در شرایطی که حضور ما به عنوان کمک به مصدوم موجبات خطرات بیشتر برای او گردد.

قانون گذار برای دو گروه از اشخاص که ا کمک به مصدوم ممانعت کردند:
1- کسانی که به اقتضای حرفه خود می توانسته اند کمک موثری بنمایند و بدلیل نداشتن سمت و وظیفه از کمک به مصدوم جلوگیری کردند مانند: مدیران ورزش که دارای تخصص کمک هی اولیه هستند. مانند پزشکی که برای تماشای یک مسابقه حضور داشته و متوجه عدم حضور پزشک در تیم مقابل می گردد. با این حال از کمک به مصدوم ممانعت می کند.

2- کلیه کسانی که با داشتن سمت و وظیفه گذراندن دوره‌های تخصصی مناسب از کمک به مصدوم خودداری می کنند.

تعریف مسئولیت مدنی و مبنای آن :

به موجب ماده اول این قانون ، هرکس بدون مجوز قانونی عمدا یا در نتیجه بی احتیاطی به جان یا سلامتی یا مال یا آزادی یا حیثیت یا شهرت تجاری یا هر حق دیگر که به موجب قانون برای افراد ایجاد گردیده لطمه ای وارد نماید که موجب ضرر مادی یا معنوی دیگری شود. مسئول جبران خسارت ناشی از عمل خود خواهد بود.

ارکان مسئولیت مدنی:

الف- وجود ضرر از نظر حقوق عبارت است از:

1- صدمه جانی به خود و دیگران خواه به صورت ضرب و جرح خواه بصورت قتل مانند مصدوم نمودن ورزشکار توسط حریف در نتیجه یک خطا و یا سقوط

طفل ورزشکار از بار فیکس به دلیل بی احتیاطی مربی

2- تجاوز به حیثیت دیگران و لطمه زدن به حیثیت شخص

3- تعرض به ناموس دیگران

4- اتلاف و ناقص کردن اموال خود و دیگران و تجاوز به مال
ب- انجام فعل یا خود داری از عمل برخلاف قانون: صرف ضرر رساندن موجب
مسئول دانستن عامل نمی باشد بلکه این عمل باید برخلاف قانون
نیز باشد و در قانون مجازاتی برای آن تعیین شده باشد
ج- مرتکب باید مقصر باشد: هرکس بدون مجوز قانونی عمدا یا در نتیجه بی
احتیاطی به جان و... بنا بر این امکان عمدی یا غیر عمدی بودن آن عمل
نیز هست. منظور از عمدی بودن این است که شخص با سوء نیت اقدام به عملی
خاص نموده برعکس در غیر عمد بدلیل مسامحه و بی احتیاطی صورت می
گیرد.

عمدی یا غیر عمدی بودن تاثیری ندارد در مجرم بودن و ملزم به جبران
خسارت خواهد بود. جبران خسارت زیان دیده به دو صورت انجام می گیرد
1- برگرداندن وضع اوبه صورت قبلی بطوری که انگار اصلا زیانی صورت
نگرفته است

2- جبران خسارت از راه داردمعادل آن به میزان آنچه که از دست رفته
جبران گردد.

مسئولیت بررسی صلاحیت اخلاقی مربی بعهدده مقام بالاتر است یکی
از مصالحی که مبنای مسئولیت شخص نسبت به اعمال دیگران قرار می
گیرد برای این است که شخص نسبت به رفتار کسانی که با نظارت و هدایت
او بکاری می پردازند یا به حکم قانون به اوسپرده شده اند احساس
مسئولیت کند و در بازرسی کوتاهی کند و قانون در اینجا او را مسدول می
داند.

یکی از این موارد عدم بررسی صلاحیت اخلاقی کارکنان می باشد. اگر یک
مدیر علی رغم اطلاعات کافی در مورد فاقد صلاحیت بودن کارمند خود او را به
کار می گمارد و اعمال وی نیز منجر به حوادثی حیثیتی گردد مجرم خواهد
بود.

مسئولیت مدیران در برابر تماشاگران:

حوادث ودا به زبان بهتر فاجعه هایی که در طول زمان های گذشته
در ورزشگاههای بوجود آمده بدلیل عدم رعایت مسائل ایمنی است. و مدیران
اولین کسانی هستند که رعیت توصیه های زیر الزامی است.

1- جایگاه های تماشاگران باید از نظر ساختمانی ایمن و خطر ریزش
نداشته باشد.

2- تاسیسات برق باید دور از دسترس تماشاچیان باشد.

3- در مانگاهای مجهز و متناسب با ظرفیت مجموعه

4- اطمینان از صلاحیت اخلاقی کسانی که در ورزشگاه اشتغال
دارند و با ورزشکاران و تماشاچیان در ارتباط هستند.

5- بدون حضور مربی از پذیرش ورزشکار جلوگیری نمایند بعد از تمام
تمرین نیز نباید از مربی بمانند.

- 6- جلوگیری از ورود تماشاگرپیش از ظرفیت و همیشه ده درصد کمتر از ظرفیت واقعی
- 7- در حد فاصل جایگاه تماشاگران و زمین موانع فیزیکی باشد.
- 8- هنگام تخلیه ورزشگاه از دربهای خروجی استفاده کنند.
- 9- در مسابقاتی که خطر ازدحام جمعیت وجود دارد کتبا از مذاجع انتظامی درخواست کمک شود. در صورتی که ابعاد وسیع تری قابل پیش بینی است باید از طریق اداره تربیت بدنی در شورای تامین (شهرستان مطرح گردد. اداره مجیزه کپسول آتش نشانی و اطفای حریق باشد.
- منبع:

www.aseemooni.com/sport/fitness/sports-law